

L'Eixirigall

La revista de l'IES de Sant Mateu

Núm. 17

juny de 2013

preu: 0,00 €

Primeres Olimpíades de València a Castelló

Actualitat / Cultura / Literatura / Oci / Educació

Redactors de la revista
L'Eixirigall:

- Martín Sales Sales
- Nàdia Orient Salvador
- Aida Saura Villalonga
- Aaron Beltrán García
- Àlex Puerta Gavilà
- Hugo Ibran Vaquer
- Guillermo Adell Trujillo

Índex de la revista:

- Setmanes extraescolars
- Viatge a Londres
- Olimpíades de València a la Jaume I
- L'Emigració
- Entrevista al director
- Premis Sant Jordi

ENTREVISTA A GLÒRIA CAPAFONS

Per Aron

1. Quants anys vas exercir el càrrec de directora a l'IES SANT MATEU?

-Vaig exercir 7 anys aquest càrrec.

2. Tornaries a ser directora del centre?

-No, perquè tot són fases, i la meua fase com a directora de l'IES SANT MATEU s'ha acabat, s'ha de donar pas a altres persones.

3. Quin va ser el teu equip directiu ?

-El primer equip estava format per:
Carme Ros (subdirectora),
Rafa Morales (secretari),
Imma Serret (cap d'estudis)
Feli Villalta i Susanna Albiol
(encarregades del menjador).

-Després ho van ser:
Sònia Beltrán (subdirectora),
Vicent Pitarch (secretari),
Imma Serret (cap d'estudis)
Pablo Jovaní (encarregat del menjador)

4. Quins objectius teníeu?

-Que el funcionament de l'institut fóra correcte.

-Que el rendiment dels alumnes fóra òptim.

-Que l'ambient a l'institut fóra el més agradable possible.

5. Vas complir aquests objectius?

-Parcialment.

6. Has expulsat molts alumnes del centre?

-Malauradament sí. Dic això perquè la voluntat de qualsevol responsable és no expulsar a ningú. I és l'apartat, dins de la feina de director/a, que crea més malestar personal.

7. Quin va ser el motiu més greu d'expulsar algú?

-Greus faltes de respecte.

8. A quin director vas suplir?

-A Javier Remiro, que va estar un any a direcció.

9. Durant el teu càrrec vas pensar a dimitir alguna vegada? Per què?

- Sí, perquè de vegades sorgeixen problemes difícils de superar, però la dimissió no és la solució.

10. Quin dia et van nomenar directora? Com vas reaccionar?

-El dia 1 de juliol de 2005. No va ser decisió meua.

-Vaig haver d'acceptar-ho i en principi em va parèixer una càrrega per la gran responsabilitat. Però amb l'ajuda dels companys, especialment dels de direcció, el balanç final ha estat positiu.

Moltes gràcies per la teua col·laboració amb la revista de l'institut de Sant Mateu.

ENTREVISTA A VICENT PITARCH

Per Àlex Puerta

1. Pensaves algun dia que series director d'un centre?

-No, perquè a la Universitat vaig estudiar Econòmiques, i no pensava, ni que podria arribar a treballar com a professor.

2. Et sembla difícil ser director?

-Sí, un poc.

3. Quant de temps estaràs ocupant el càrrec de director?

-4 anys.

4. Per què va sorgir ser tu el director i no un altre?

-Perquè veia que ningú es feia avant, i pensava que algun professor o professora de l'IES de Sant Mateu, havia d'assumir-ne el càrrec, i jo ja havia estat ocupant el de secretari i coneixia algunes coses que havia de fer un director.

5. Has fet algun projecte per millorar l'institut?

-Sí, per a ser director, tot l'equip directiu vam presentar un projecte a la Conselleria d'Educació.

-Tots els anys cal revisar el projecte que vam presentar.

6. A part de desenvolupar el càrrec de director, quines classes hi dones?

- Dono classes a 1r PQPI, a 2n PQPI, i a PEIME.

7. Té molts avantatges ser director? Quins? I desavantatges?

-Té satisfaccions, més que avantatges, però

moltes preocupacions, t'obliga a pensar molt, sobre el funcionament de l'institut, perquè sempre vols que vaja a millor.

8. Qui formava l'equip directiu abans? Qui el forma ara?

-Imma, Glòria, Sònia i jo (Vicent): Glòria com a directora, Imma com a cap d'estudis, Sònia de sotsdirectora i jo com a secretari.

-Imma, Luz, Carme i jo (Vicent): Imma, cap d'estudis; Luz, secretària; Carme, sotsdirectora i jo, director.

9. És difícil prendre la decisió d'expulsar un alumne del centre?

-Molt difícil, perquè vols fer-ho el més just possible, i de vegades, és molt difícil.

10. Des que estàs de director quin ha sigut el motiu més greu d'expulsió d'un alumne?

-Ofenses verbals i físiques, i també l'agressió entre alumnes.

11. Quina ha sigut l'expulsió més llarga?

-30 dies. Per una conducta reiterada d'indiciplina.

12. Recordes com un dia especial el dia que et van nomenar director? Quin dia va ser?

-Sí, perquè tenia moltes ganes de canviar algunes coses de l'institut i voldria que eixe dia especial fóra sempre.

-Als voltants del mes de maig de 2012.

Moltes gràcies per la teua col·laboració amb la revista de l'IES de Sant Mateu.

OLIMPIADES DE VALENCIÀ A LA JAUME I

Per Aida Saura i Martín Sales

Primeres Olimpíades de Valencià a la Universitat Jaume I.

En aquesta olimpíada podia participar qualsevol estudiant que estigués matriculat al batxillerat de la província de Castelló durant el curs 2012/2013.

Aquest any és la primera vegada que se celebren les Olimpíades de Valencià en la Universitat Jaume I de Castelló.

L'objectiu ha estat la necessitat de fer accions per a fomentar la visibilitat i l'interés pel coneixement i el reconeixement de la nostra llengua en els diferents nivells educatius. Pretén crear una nova via per a dinamitzar l'ensenyament i l'aprenentatge en català.

La comissió organitzadora estava formada per:

- Tomàs Martínez Romero, que és el catedràtic de l'Àrea de Filologia Catalana a l'UJI.
- Joan Peraire, professor associat de l'Àrea de Filologia Catalana.

- Francesc Castilla, professor de secundària.
- Rosa Agost, professora titular de l'Àrea de Traducció i Interpretació de l'UJI.

Els premis són:

- El primer premi: 800 euros per parella.
- El segon premi: 600 euros per parella.
- El tercer premi: 300 euros per parella.

Es van presentar un total de 70 parelles i n'hi hagué dues de l'IES de Sant Mateu.

Les concursants del nostre institut són:

- Belén García i Sorina Sferler, de 2n de batxillerat.
- Madalina Bar i Melanie Puig, de 1r de batxillerat.

Moltes felicitats.

VIATGE A LONDRES

Per Aida

Els alumnes de 4t d'ESO els dies 16,17,18 i 19 d'abril se'n van anar a passar uns dies a Londres com a viatge de fi de curs.

El dia 16 a les 00:30h vam sortir de Sant Mateu en direcció a l'aeroport de Barcelona i a les 7:00h marxàvem cap a Londres. Cap a les 12:00h del migdia ens van donar l'habitació de l'hotel i, en acabar, vam treure la taqueta del metro i ens vam moure a un altre barri, on una guia ens va fer un *tour* de tres hores de 'la mort personificada', que tractava sobre 'Jack el destripador'.

El segon dia a les 10:00h vam anar a veure el *British Museum* que era molt gran. I de vesprada, amb la mateixa guia que el dia anterior, vam anar a veure el *Big Ben*, el *Buchingham Palace* i, en

acabar la ruta, ens en vam anar a comprar al *Picadilly Circus*.

El tercer dia vam anar al *Covent Garden* que és un mercat molt típic d'allí i també a *Harrods*, que és un centre comercial molt car i bonic. En acabar de dinar, ens van deixar temps lliure per anar a comprar i cap a les 18:00h de la vesprada ens vam anar a 'Oxford Street'.

I per a l'últim dia teníem dos coses per a elegir: o anar al *Chelsea Stadium* o anar al *Madame Thousauds* i després anar pel riu *Tamesis*. A les tres agafàvem el metro per anar a l'hotel a buscar les maletes i agafar un bus per anar cap a l'aeroport. I a les 19:00h de la vesprada sortia l'avió cap a Barcelona. A la 1:30h aplegàrem a Sant Mateu i va ser el final d'aquesta excursió.

La meua experiència en el viatge de fi de curs va ser molt bona. Al principi de l'excursió estava un poc expectant sobre què m'hi trobaria, si m'entendria mes o menys amb els anglesos. Però una vegada estava allí tots els meus pensaments van canviar per a bé. Va ser una experiència inoblidable.

A mi personalment em sembla bé que s'haja passat el viatge de fi de curs a 4t d'ESO perquè, per exemple, jo no he de fer el batxiller i m'haguera quedat sense viatge de fi de curs. Ara tots els que no volien fer el batxiller han pogut viure l'experiència igualment.

L'EMIGRACIÓ

Per Aida

La crisi obliga milers de joves a buscar feines qualificades fora de les nostres fronteres. Per a evitar l'èxode, experts i sindicats reclamen plans d'ocupació i un nou model productiu.

L'agreujament de la crisi ha provocat que la generació JSEP (Joves Emigrants Sobradament Preparats) siga la primera que, en molts anys, viu l'experiència d'emigrar per accedir al mercat laboral. 300.000 joves de tot Espanya, d'entre 18 i 29 anys, han hagut de marxar a l'estranger per raons econòmiques des de 2009.

Concretament, d'aquests joves que s'han donat d'alta en consolats de l'Estat espanyol els darrers anys, el 45% són nois i el 55% noies. Els destins escollits que destaquen són: de la Unió Europea, en particular França Holanda i Alemanya, seguida per l'Amèrica Llatina.

Si fem la mitjana dels últims 3 anys, cada dia han marxat 9 joves cap a l'estranger.

La sagnia pot tenir molts efectes negatius per a l'economia espanyola :

1. Perquè els joves professionals poden establir-se al país d'acollida i decidir no tornar.

2. Per la pèrdua de cervells que és un llaüt per al progrés col·lectiu.

La destrucció de llocs de treball, sumada a la davalla d'inversions, fa que molts joves amb estudis ben qualificats vegem en el fet de marxar l'única solució per a tirar endavant.

Activitats extraescolars

Per Nàdia i Martín

Com tots sabeu, aquest any hi ha una nova directiva al centre. Ells van decidir al començament del curs canviar el que havien sigut les activitats que es feien l'últim dia de cada avaluació.

En lloc de fer activitats durant tot el matí i després entregar-nos les notes, aquest any han decidit fer classe fins a les 11:05h, després pati, tot seguit s'ha fet la neteja de taules i l'entrega de notes i, finalment, ens han deixat marxar a casa.

Aquest any hi ha hagut una altra novetat: les setmanes culturals. Es tracta de setmanes que s'han fet al llarg del curs i que han estat especialitzades en una matèria específica, com per exemple: la setmana de les llengües; en aquesta setmana es van fer activitats relacionades amb aquesta matèria; la setmana de les arts, la setmana de les ciències...

A més a més, també hem tingut les activitats complementàries, que són les activitats que es fan durant l'horari escolar, i que duren una o dues hores.

LES SETMANES CULTURALS DE L'IES DE SANT MATEU HAN ESTAT LES SEGÜENTS:

-Setmana de les Ciències i la Tecnologia (per Nadal)

Es va veure una pel·lícula de cinema científic, es va fer una exposició de tecnologia corresponent a l'alumnat de 2n

d'ESO i una conferència a càrrec de la Universitat de València "Optimització en la mobilitat sostenible", per a alumnes de batxillerat.

-Setmana de les Llengües (al mes d'abril)

Es va fer el concurs literari Sant Jordi; ens van visitar els escriptors Joan Pla i Estrella Ramon, que van fer una xarrada per als alumnes de 1r i 2n d'ESO; el dia 25 d'abril els alumnes de 1r de batxillerat van anar al teatre Raval de Castelló a veure una obra de teatre de Mercé Rodoreda anomenada *La Plaça del Diamant* i, per últim, es va fer una xarrada des de Política Lingüística de la Universitat de València per als alumnes de 2n de Batxillerat, sobre la conveniència de matricular-se en valencià a la universitat.

-Mes de les Arts (març-abril)

El dia 5 d'abril els alumnes de 3r d'ESO van anar al Liceu de Barcelona per realitzar una audició; els alumnes de 2n de PQPI van visitar el Museu d'Invents i després van anar

a veure la Barcelona gòtica. El dia 23 d'abril l'alumnat de 2n d'ESO va anar a Castelló a l'Auditori i al Planetari. El dia 14 de juny va vindre l'orquestra del Conservatori "Mestre Vert" de Carcaixent a fer un concert a l'església Sant Pere de Sant Mateu, al qual vam assistir alguns alumnes del centre; també es van fer una sèrie d'exposicions de fotografia: una sobre piràmides humanes de 3r i 4rt d'ESO; de xarxes amb mòduls triangulars i formes geomètriques; de formes estrelades: poliedres i dibuixos; una sobre el pop-art de 4rt B i C; d'altra banda s'han exposat diverses fotografies treballades amb el programa GIMP per les alumnes de Valencià Llengua i Imatge de 1r de batxillerat, i una última sobre punts de llibre de Francés.

Setmana d'Orientació Professional (3r trimestre)

El dia 2 de maig els alumnes de 4t d'ESO i els de 1r i 2n de PQPI van anar a la Fira Intercomarcal de Formació Professional a Vinaròs. I el dia 5 de juny es va fer un curs de manipulació d'aliments a l'IES per a alumnes i professors.

Durant aquest curs els alumnes de 4t d'ESO han anat de viatge de fi de curs a Londres,

del 16 al 19 d'abril, i alguns de 1r de batxillerat han realitzat una "English week" a Edimburg, del 18 al 22 de juny.

Un dels últims dies de curs es va organitzar la típica sortida a Port Aventura per a tot l'alumnat d'ESO.

Després es van realitzar tres viatges més: un va ser la setmana de la neu, que es va fer al mes de gener per als alumnes de primer d'ESO; l'altre va ser una "English week" de l'11 al 15 de març, per als alumnes de 2n d'ESO a Susanna (Girona) i, per últim, la sortida a Almagro dels alumnes de 3r d'ESO, del 9 a l'11 d'abril.

També hem tingut una sèrie d'activitats complementàries que s'han celebrat a l'institut en horari escolar com: la xarrada que van fer uns membres de la Guàrdia Civil sobre els perills d'Internet, per a 2n de la ESO; la xarrada sobre el 80é aniversari de les Normes de Castelló o la xarrada del metge Nel·lo Monfort sobre el perill de les drogues "Parlem de drogues" per al PQPI.

Premis Sant Jordi

Per Hugo

El concurs de Sant Jordi està adreçat a tot l'alumnat de l'IES de Sant Mateu i s'hi pot participar en les modalitats de poesia i narrativa, i en les dues llengües cooficials a la Comunitat Valenciana.

Els treballs s'havien de presentar per quadruplicat, sense firmar, però amb el títol dins d'un sobre de mida DIN A4. També calia incloure-hi un sobre tancat més petit, a l'exterior del qual figurava el títol de l'obra i a l'interior, hi havia el nom complet de l'autor, el curs i el grup.

En la modalitat de prosa, l'extensió mínima era d'un full mecanografiat amb un cos de lletra Times New Roman 12 o similar i un interliniat d'1'5; i en la modalitat de poesia, l'extensió mínima era de 8 versos.

Els premis que s'han repartit enguany són:

1r: Increment de 0'5 punts de la nota de la 3a avaluació de l'àrea de Castellà o Valencià segons la llengua utilitzada, un diploma d'honor i un CD de música en valencià.

2n: Increment de 0'3 punts de la nota de la 3a avaluació de l'àrea de Castellà o Valencià segons la llengua utilitzada, un diploma d'honor i un CD de música en valencià.

Tots els membres del jurat formaven part del claustre de professors de l'institut, i els premis s'han lliurat el 23 d'abril de 2013 a la sala d'usos múltiples.

Enguany la participació de l'alumnat al concurs ha estat molt inferior a altres anys, tant quant a concursants com a assistents a

l'entrega de premis. La causa, probablement, ha tingut a veure amb el fet que l'any passat no es va celebrar el concurs de Sant Jordi -com a signe de protesta del professorat per les retallades en educació- la qual cosa ha trencat la dinàmica dels altres anys i molts alumnes no s'han assabentat del concurs.

1r premi de poesia en castellà

Per Iñs Ferreres Muñoz

La luz de aquella sala
era tan tenue como
la vida que se apaga.

Quiero querer tenerla, pero
por tenerla yo sufro.

El mundo amaba todo en ella
pero yo amaba aquello,
que todo el mundo odiaba.

Siempre la quise a mi lado
y por quererla
viví todo aquello que jamás he amado.

Ella se fue cual polvo soplado,
efímera como el sol,
en un día nublado.

Prometí quererla siempre
y queriéndola perdí la cuenta
de las veces que lloré su ausencia.

Quiero no querer tenerla, pero
por no tenerla yo sufro.

1r premi de narrativa en castellà

Estelle Orient Pallu

EN ALGÚN LUGAR DE MI MENTE

Me llamo Carmen, nací el 1991 y esta es mi historia. Yo era una chica corriente; delgada, de 1'65 cm, castaña, con los ojos verdes, el pelo liso, con una mecha que escondía mi cara y mi piel pálida como la leche; simpática, enamoradiza, divertida, de mirada dulce... Hacía unos pocos meses que mi madre había fallecido, caí entonces en una depresión y me mudé sola a Nueva York. El 13 de febrero, mientras estaba en mi piso, una tarde fría de invierno en la que llovía y el cristal estaba empañado por el contraste del calor de dentro, y el frío de fuera, estaba yo en el sofá mirando una película cuando de repente oí un ruido que venía de mi cuarto. Fui y vi que ese ruido había sido provocado por un colgante que había caído en el suelo, que tenía una piedra color esmeralda de forma triangular con unas rendijas y que nunca había visto. Me llamó la atención, que tenía una forma muy curiosa, con unos detalles que no había visto nunca en un colgante y un color que parecía que se disolviera como la pintura. Pasaban los días y no podía parar de pensar donde había visto ese colgante, de donde había salido y porque me sonaba tanto. Un día me lo puse, era bonito. Curiosamente unos minutos después de ponérmelo me entro el sueño y me fui a mi piso para

echarme una siesta. Horas después de ponermelo me entro el sueño y me fui a mi piso para echarme una siesta. Horas después desperté y volvía a llover. Decidí ir a hacer la compra, pero algo sucedía, todas las letras de mis libros, apuntes... estaban escritas al revés, como si estuvieran reflejadas por un espejo... Todos los colores habían desaparecido solo había gris, negro y blanco por todas partes, incluso mis peces de colores eran grises... Lo único que continuaba con su color verde esmeralda era ese colgante extraño. No entendía nada, fui a ver a mi amiga, para ver qué pasaba. Por el camino vi que todo estaba gris, no era solo en mi piso, la gente estaba triste, nadie sonreía, nadie echaba una carcajada, abrazaba a un ser querido, daba besos... Era todo muy extraño. Al llegar al piso de mi amiga aún me extrañé más porque, ella era artista y siempre estaba su casa llena de colores vivos y alegres, pero ahora nada, todo era gris como en mi apartamento. Pero lo que más me asustó fue que al verla, no era ella en sí, era... como otra persona dentro de su cuerpo. Era como si estuviese en una de mis pesadillas... Mi amiga no tardó en echarme de su casa, así que volví a la mía. Al lugar donde encontré el colgante, no había nada, ni rastro de alguna pista que me pudiese decir, por qué había

entrado en un mundo paralelo al que vivía, pero dominado por la tristeza. Pasaban los días y siempre llovía, no amainaba la tormenta, hasta que un día tuve una visita en mi piso. No me lo podía creer, era mi madre. Cuando la vi por poco me desmayé, pero conseguí mantenerme en pie. Ella me explicó lo que había ocurrido, me dijo, que yo estaba aquí para salir de la depresión en la que había entrado recientemente, que estaba en un lugar de mi mente, ese lugar me explicó que estaba entre mis sueños, mis pesadillas y la vida real... Yo le expliqué que no padecía ninguna depresión, que solo era un poco de estrés por el trabajo, y referente a lo de que estaba en un lugar de mi mente, le dije que eso era totalmente falso, porque yo no podía estar dentro de mi cabeza y aún menos dentro de un lugar entre mis sueños, mis pesadillas y la vida real. Entonces, se alteró mucho y comenzó a tirar mis libros de las estanterías por el suelo, a romperlo todo... Así que la tuve que echar de casa. Yo no quería, pero no podía consentir que esa falsa madre me rompiera mis recuerdos. Lo más curioso, fue que en cuanto puso un pie fuera de mi apartamento se hizo polvo y desapareció sin dejar rastro. Entonces, yo no lo sabía pero había echado de mi casa a la única persona que me podría ayudar en los próximos días. Después de

aquella extraña visita, empecé a limpiar todo lo que había roto y a volver a colocar en la estantería los libros que había tirado por el suelo. Uno de los libros, se había quedado abierto por una página que aparecía una mujer con un colgante exactamente como el mío. Leí en el libro que esa mujer se llamaba Isabel Rotziri, fue una mujer a quien quemaron en una hoguera, porque decían que tenía poderes sobrenaturales de bruja. Continué leyendo su biografía y hubo una cosa que me llamó mucho la atención. Decía que Isabel Rotziri nació en uno de los barrios más famosos de Varsovia. Y recordé que mi abuela, cuando era pequeña siempre me hablaba de Varsovia, que justamente era donde se había criado. Una vez me contó que iba cantando por la calle y que un hombre le ofreció dinero para ella, porque decía que tenía talento, pero a la pobre de mi abuela, su padre no la dejó. Entonces, recordé que cuando me contaba esas historias, me había dado una caja. Mejor dicho un cofre, y me dijo, que cuando fuera más mayor y entendiésemos más las cosas, que lo abriese, pero yo siempre creí que me tomaba el pelo, porque ese cofre no tenía cerradura. Lo único que tenía, era unos dibujos extraños y un triángulo pequeño. En aquel momento me vino a la mente que, si mi collar tenía forma de triángulo y el cofre lo más parecido a una cerradura era un triángulo ¡era porque tenía que ser la llave!.

Sabía, que lo tenía por alguna parte. Y me puse a revolver la casa por completo hasta que lo encontré en mi armario, dentro de un baúl antiguo, donde había guardado los recuerdos de mi infancia. Era tal y como lo recordaba, un cofre de

plata con dibujos extraños y un triángulo en el medio. Cogí, la piedra del collar y lo introduje dentro del triángulo este. Y por fin, dieciocho años después de la muerte de mi abuela, conseguí abrirlo. Dentro, había una carta, escrita a mano, con una letra muy bonita, un papel amarillento, y la firma de mi abuela. Empecé a leer, y la carta decía que en mi familia las mujeres tenían un extraño poder que les permitía viajar a un mundo paralelo entre los sueños, las pesadillas y la realidad. Y entonces, por fin, entendí porque Isabel Rotziri tenía el mismo colgante que yo había usado para abrir el cofre de mi abuela. Detrás de esta carta había dibujado un árbol genealógico, donde aparecían todas las generaciones de brujas, y ella aparecía de las primeras. ¡Isabel Rotziri era una de mis antepasadas! También entendí porque había entrado dentro de este sueño, en el que estaba dentro de un mundo paralelo. Mi madre murió repentinamente en un accidente de coche y no pudo despedirse de mi y eso también implicaba que no podía explicarme todo esto de mi familia... Entonces al entender todo esto, la carta empezó a brillar y a brillar hasta que tuve que cerrar los ojos porque no podía mirar y al volver a abrir los ojos estaba en mi cama, tumbada igual que cuando me desperté en el otro mundo, pero todo volvía a ser de color, las letras volvían a estar en su orden, y no había pasado un solo minuto desde que había empezado la siesta. Todo había sido un sueño en el cual mi madre me había explicado el origen de nuestra familia, porque como sufrió tan repentinamente este accidente de tráfico no me lo pudo explicar. Pero había algo diferente y era que

descubrí que tenía el don de viajar entre dos mundos paralelos. Y por fin todo volvía a ser como antes, pero con una sola diferencia, ¡yo sabía que era una bruja!.

1r premi de prosa en valencià

Neus Beltrán Calvo

LA CABRA LLEITERA

Un dia Joan, el pastor d'Anroig, un mas de Xert, es va assabentar que a l'altra part de la serra, en un poble que es deia Tírig, vivia un altre pastor molt major que tenia les cabres més lleiteres de tota la comarca del Maestrat.

L'home vell, de cabells blancs i boina negra, li va regalar un parell de cabres plaxades blanques i negres, amb unes grans banyes que més bé semblaven braus.

Des d'aquell dia, Joan va decidir fer formatge, brull i cuallades amb tota la llet que obtenia diàriament. Aviat els xiquets d'Anroig es van fer molt amics d'en Joan.

Totes les vesprades, al sortir de l'escola, anaven a berenar al bancal on estava Joan pasturant les cabres. El pastor els esperava amb una gran motxilla amb un entrepà de formatge amb codonyat y una carmanyola amb brull i mel de romer.

Carmen, la més gran de tots, era molt llépola. Es menjava el brull amb molta mel, i Víctor, el més xicotet, en canvi s'estimava més el formatge amb codonyat. La

Rosa demanava formatge amb un polset de sal.

El pastor els esperava en candeleta totes les vesprades. Després de berenar els xiquets seien i li explicaven tot el que havien fet aquell dia a l'escola, inclús començaven a fer deures i Joan xalava molt amb ells.

Poc a poc, aquell costum de berenar amb el pastor es va fer rutinari.

Va arribar un dia en què els xiquets es van fer grans. Cadascú va tirar per un camí. Carmen va marxar a la universitat i va estudiar Publicitat; Rosa es va quedar al poble i va aprendre de fornera amb els seus pares fent pastes i pans molt bons. Víctor es va fer veterinari perquè sempre li havien agradat els animals.

Als ponts i vacances tots tres es trobaven novament al poble i de tant en tant recordaven el bé que s'ho passaven de menuts.

Un dia de festes d'agost, després dels bous, parlaven i es van plantejar el perquè de no tindre una empresa de

productes lactis. S'ho van plantejar seriosament i allò que va començar de riure va acabar sent una empresa. El nom de l'empresa, com no podia ser d'una altra forma, es va dir: "La Cabra Lleitera".

Van comprar cabres i feien tallers per a xiquets i grans ensenyant com es feia el formatge, el brull i la cuallada. Tots quedaven sorpresos dels sabors naturals dels derivats de la llet de cabra.

Va ser tant l'èxit que van tindre, que no feien prou llet per a tots els tallers que tenien. Eren molt feliços, tots tres estaven novament al poble junts. Treballaven molt però en una cosa que els agradava a tots.

Tenien formatgeres de totes les grandàries i formes, cuallades de molts sabors: xocolata, torró, maduixa...

Però més endavant va arribar la crisi i el negoci va anar a menys. Van haver de tancar "La Cabra Lleitera". Encara avui tots els que van tastar aquells productes tan naturals recorden amb enyorança aquells sabors tan autèntics.

Festa per la Llengua

Per Nàdia i Martín

Dissabte, 18 de maig

18:00h: xerrada "Del camp a la taula, compra sense intermediaris. Com funciona un grup de consum?". Grup de Consum el Cabasset. Organitzat per l'Arxipèlag comarcal.

Lloc: Saló d'actes del Local Social

Dilluns, 20 de maig

19:00h: Cinema en valencià per a tots els públics

Divendres, 24 de maig

19:30 h: Hi va haver un espectacle

20:00 h: Hi va haver una xerrada a càrrec de Joan Ferreres i Nos

Dissabte, 25 de maig:

Al matí. Hi va haver el muntatge de les

paradetes a primera hora del matí; després en aquestes paradetes hi va haver coses amb què participar-hi de cada escola o AMPA... També hi va haver capgrossos.

Actuacions de grups com el de "bombos" de Sant Mateu

A la vesprada. Durant tota la vesprada hi va haver contacontes, entrega dels premis del díptic de la Festa per la Llengua, actuacions, un concert i per finalitzar una xerrada.

Tot açò es va fer en la població de Sant Mateu, concretament en la plaça.

Hi va haver alumnes de l'IES que van participar en aquest esdeveniment durant tot el dia, tant amb les paradetes del matí com amb les actuacions de la tarda.

Moltes gràcies a totes i tots!

Estrelles dels alumnes dels cursos de 4t d'ESO.
Curs 2012-2013.

